

POSTANOWIENIE Z DNIA 29 STYCZNIA 2002 R.

I KZP 33/2001

Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sytuacji, w której postępowanie karne zostaje warunkowo umorzone, pozostaje fakultatywny. Przepis art. 67 § 3 *in fine* k.k. jest bowiem w zakresie orzekania tego środka karnego przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 k.k. i wyłącza stosowanie tego ostatniego w zakresie przez siebie objętym, a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania.

Przewodniczący: sędzia SN T. Grzegorzczak.

Sędziowie SN: A. Deptuła (sprawozdawca), E. Strużyńska.

Zastępca Prokuratora Generalnego: R. Stefański.

Sąd Najwyższy w sprawie Władysława B., po rozpoznaniu, przekazanego na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. przez Sąd Okręgowy w T., postanowieniem z dnia 29 października 2001 r., zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy:

„Czy użyte w art. 67 § 3 k.k. sformułowanie «może» odnosi się także do zakazu prowadzenia pojazdów wymienionego w art. 39 pkt 3 k.k.?”

p o s t a n o w i ł   o d m ó w i ć   podjęcia uchwały.

U Z A S A D N I E N I E

Przedmiotem przekazanego na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. pytania prawnego może być tylko takie zagadnienie prawne, które wymaga zasad-

niczej wykładni ustawy. Oznacza to, że sąd odwoławczy nie może skorzystać z uprawnienia tego w sytuacji, gdy przepisy mające podlegać owej wykładni są sformułowane w sposób jasny i nie nastroczają żadnych trudności interpretacyjnych.

Z taką zaś sytuacją mamy do czynienia w tej sprawie w związku z wystąpieniem Sądu Okręgowego w T.

Przepis art. 67 § 3 k.k. jest sformułowany jasno i jego wykładnia dokonywana według reguł znaczeniowych języka daje jednoznaczne ustalenie zawartego w nim uregulowania. Przyznaje to sam Sąd Okręgowy w T. Zresztą samo ujęcie pytania dobitnie o tym świadczy. Proste odczytanie tego przepisu, bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych, prowadzi do stwierdzenia fakultatywności środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec sprawcy, w stosunku którego warunkowo umorzono postępowanie.

Materialnoprawne warunki orzeczenia tego zakazu precyzuje art. 42 § 1 k.k. Chodzi zatem o to, że sąd może orzec taki zakaz nie w każdej sprawie, w której warunkowo umarza postępowanie, lecz jedynie wtedy, gdy warunkowo umarza postępowanie wobec osoby uczestniczącej w ruchu drogowym, za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Maksymalny okres, na jaki zakaz ten może być orzeczony, wynosi 2 lata, lecz oczywiście nie dłużej niż okres próby, gdy próba została orzeczona na czas krótszy niż 2 lata (§ 3 w związku z § 1 art. 67 k.k.).

Wprowadzony ustawą z dnia 14 kwietnia 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. Nr 48, poz. 548) nowy typ przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w postaci prowadzenia w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdów (art. 178a § 1 i 2 k.k.) niczego w tej materii nie zmienił. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sytuacji, w której postępowanie karne zostaje warunkowo umorzone, pozostaje fakultatywny. Przepis art. 67 § 3 *in fine* k.k. jest bo-

wiem w zakresie orzekania tego środka karnego przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 k.k. i wyłącza stosowanie tego ostatniego w zakresie przez siebie objętym, a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania.

Znaczenie tego zakazu polega na tym, iż czyni on możliwym stosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania wobec dotychczas niekaranych sprawców nieumyślnego spowodowania wypadku komunikacyjnego, który nie pociągnął za sobą poważnych następstw (art. 177 § 1 k.k.) ani też nie zachodzą przesłanki surowszej karalności określone w art. 178 § 1 k.k.

Skoro zatem treść przepisu art. 67 § 3 k.k. jest jasna i nie powoduje rozbieżnych interpretacji ani w praktyce, ani i w doktrynie, to brak jest podstaw do dokonywania wykładni w trybie art. 441 § 1 k.k. (*clara non sunt interpretanda*).